

I stk. 3 er foreslået visse begrænsninger i adgangen til at ændre fastlagte byggeområder gennem vedtægtsændring.

Til § 36.

Paragraffen indeholder i stk. 1 og 2 almindelige bestemmelser om adgang til i områder, som er udlagt til boligbebyggelse, at indrette butikker og mindre værksteder til kvarterets forsyning og adgang til i områder, som er udlagt til erhvervsbebyggelse, at indrette enkelte boliger for driftsleder, opsyn m. m.

Den i stk. 3 foreslåede bestemmelse om adgang til i bygningsvedtægten at optage nærmere bestemmelser om de enkelte bebyggelsesarter og byggeområder slutter sig til og supplerer bestemmelsen i § 35, stk. 1.

Til § 37.

Paragraffen har til formål i områder med blandet bolig- og erhvervsbebyggelse at undgå indbyrdes ulemper mellem de forskellige bebyggelsesarter. Bestemmelserne svarer med en udvidelse til indretning af oplagsvirksomheder til den københavnske lovs § 45.

Til § 38.

Paragraffen omfatter områder, for hvilke der ikke i bygningsvedtægt er truffet særlig bestemmelse om bebyggelsens art i henseende til anvendelsesformål. Da der i sådanne områder er mulighed for opførelse af såvel boligbebyggelse som erhvervsbebyggelse af enhver art, bør bestemmelserne i § 37 finde anvendelse også på disse områder.

Stk. 2 har til formål at udelukke tvivl om, at den i § 31, stk. 4, indeholdte adgang til i bygningsvedtægt at fastsætte særlige udnyttelsesgrader for områder til blandet bolig- og erhvervsbebyggelse ikke omfatter de ikke planlagte områder.

Til § 39.

Paragraffens første stykke angiver de væsentlige forhold og hensyn, som må tages i betragtning ved indretning af beboelses- og opholdsrum. Da kravene til sådanne rum bør have samme indhold overalt, er i stk. 2 bestemmelser herom — i overensstemmelse med den almindelige afgrænsning af bygningsreglementet i § 6 — foreslået givet i reglementet.

Til § 40.

I paragraffens første stykke er udtrykt det almindelige synspunkt for kravene til beboelseslejligheds størrelse og indretning, at en lejlighed skal frembyde en i enhver henseende forsvarlig og anvendelig bolig, og at kravene varierer efter lejlig-

hedens karakter. Det sidstnævnte forhold har særligt hensyn til, at for boliger, der er bestemt for enlige, vil nogle af de almindelige krav til lejligheder kunne lempes.

I stk. 2 er fremhævet visse fundamentale krav til beboelseslejligheder — adgang til sollys og lejlighedens isolation i bl. a. lydæssig og varmemæssig henseende over for andre lejligheder eller lokaliteter i bygningen.

Det i stk. 3 foreslåede forbud mod indretning af beboelseslejligheder i kældre er begrundet i sundhedsmæssige hensyn og svarer til § 55, stk. 5, i den københavnske lov og bestemmelser i adskillige bygningsvedtægter (reglementer).

De bestemmelser om beboelseslejligheder, som skal udfylde loven, er i øvrigt ligesom bestemmelserne om beboelses- og opholdsrum foreslået givet i bygningsreglementet.

Til § 41.

Den i § 6 foreslåede hjemmel for boligministeren til at udfærdige fornødne bestemmelser om bygnings opførelse, konstruktioner og indretning indeholder principielt mulighed for at udfærdige særlige bestemmelser for bestemte grupper af erhvervsbygninger eller andre bygninger til særlige formål. Det er imidlertid for væsentlige områder af erhvervsbyggeriet og en række andre bygninger og lokaler til bestemte særlige formål kun i begrænset omfang muligt gennem bestemmelser i bygningsreglementet at regulere sådanne særlige forhold, som de forskellige bygninger frembyder. I lighed med bestemmelserne i gældende byggelove — den københavnske lovs § 62 og Frederiksberg bygningslovs §§ 64 og 65 — og i bygningsvedtægter (reglementer) er derfor for de heromhandlede bygninger foreslået en adgang for bygningsmyndighederne til at stille særlige krav ud fra sikkerhedsmæssige, brandmæssige og sundhedsmæssige hensyn i det enkelte tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 om bygningsmyndighedens beføjelse til at forlange alle fornødne oplysninger har bl. a. hensyn til, at nærmere oplysninger om forhold, der hører under en virksomheds drift, ofte vil være medbestemmende for, hvilke særlige krav der må stilles til virksomhedens bygninger og lokaler.

Til § 42.

Ved udformningen af bestemmelserne i kap. 7 har det været en forudsætning, at loven ikke medfører nogen ændring i bestemmelserne i arbejderbeskyttelseslovene, og dette er foreslået udtrykkeligt udtalt i denne paragraf. Der ligger heri bl. a., at de i arbejderbeskyttelseslovene indeholdte be-